

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 408/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	K. C. (1)	czyn opisany w części wstępnej wyroku z wyeliminowaniem słów „oraz uderzenia pałką”	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. Pokrzywdzony D. M. (1) przebywał w warsztacie samochodowym T. R..</p> <p>2. Do warsztatu wszedł oskarżony K. C., a po chwili, gdy zobaczył pokrzywdzonego podszedł do niego i uderzył z pięści w nos, gdyż miał do niego pretensję, że ten kiedyś określił go w rozmowie z inną osobą jako „patologię”.</p> <p>3. Następnie mężczyźni zadawali sobie nawzajem ciosy.</p> <p>4. T. R. słysząc odgłosy walki wybiegł z kanału samochodowego, w którym przebywał.</p> <p>5. W tym czasie oskarżony i pokrzywdzony nadal walczyli i wyzywali się.</p> <p>6. T. R. próbował uspokoić sytuację, ale mężczyźni nadal byli agresywni wobec siebie.</p> <p>7. Gdy sytuacja przeniosła się na zewnątrz warsztatu oskarżony i pokrzywdzony nadal zadawali sobie ciosy i kopnięcia.</p> <p>8. T. R. próbował ich rozdzielić, lecz bezskutecznie.</p> <p>9. D. M. zadzwonił na numer alarmowy, a gdy oskarżony chciał opuścić miejsce zdarzenia pokrzywdzony nie chciał na to pozwolić do czasu przyjazdu funkcjonariuszy Policji.</p>	<p>częściowo zeznania pokrzywdzonego zeznania T. R. opinia akt oskarżenia II K 659/20</p>	<p>67 85 224 87</p>	
---	---	---------------------------------	--

<p>10. Oskarżony w tej sytuacji wyjął z samochodu pałkę i zaczął nią wymachiwać przez pokrzywdzonym, który prowokował go do zadawania uderzeń, ale go nie uderzył.</p> <p>11. W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał stłuczenia nosa ze złamaniem kości nosowych z przemieszczeniem, stłuczenia okolicy lędźwiowej z otarciami naskórka, otarcia naskórka, licznych otarć skóry innych okolic ciała, powodując naruszenie czynności nosa na okres powyżej 7 dni,</p> <p>12. W wyniku zdarzenia oskarżony również doznał naruszenia czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.</p>			
<p>1.2 Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>K. C. (1)</p>	<p>czyn opisany w części wstępnej wyroku z wyeliminowaniem słów „oraz uderzenia pałką”</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>13. Pokrzywdzony podszedł do oskarżonego i pierwszy go uderzył.</p> <p>14. Oskarżony od początku chciał uniknąć zdarzenia i wycofać się z warsztatu.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>66</p>	
<p>15. Oskarżony siedział na leżącym pokrzywdzonym i T. R. musiał go ściągnąć.</p> <p>16. Oskarżony cały czas atakował pokrzywdzonego, dusił go i T. R. musiał go odciągać.</p> <p>17. Oskarżony bił pokrzywdzonego pałką.</p>	<p>zeznania D. M.</p>	<p>67</p>	
<p>1. Ocena DOWODÓW</p>			
<p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1, 3-10</p>	<p>zeznania T. R.</p>	<p>- zeznania świadka zasługiwały na wiarę, szczerze przyznał on, że nie widział początku zajścia, a następnie wskazał, że obaj mężczyźni byli agresywni, zadawali sobie ciosy, co potwierdziły obrażenia stwierdzone u każdego z nich, zaprzeczył również by doszło do uderzenia pokrzywdzonego pałką,</p> <p>- bezpośredni kontakt ze świadkiem nie dał podstaw do</p>	

		kwestionowania szczerości jego zeznań,	
2	częściowo zeznania D. M.	- zeznania pokrzywdzonego zasługiwały na wiarę wyłącznie co do pierwszej fazy zdarzenia, kiedy to został zaatakowany przez oskarżonego i wskazał logiczny powód takiego zachowania, tym bardziej, ze wspomniał o tym również przybyłemu na miejsce patrolowi,	
11,12	opinia kopia aktu oskarżenia	- treść dokumentów nie była kwestionowana przez strony, a ich prawdziwość i autentyczność nie budziły wątpliwości,	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
13,14	wyjaśnienia oskarżonego	- sąd nie dał wiary wyjaśnieniom w tej części w jakiej były odmienne od zeznań T. R., który był osobą postronną i szczerze opisał przebieg zdarzenia, a świadek ten nie potwierdził tych okoliczności wskazanych przez oskarżonego, - w ocenie sądu zachowanie	

		<p>pokrzywdzonego wskazywało, że to oskarżony rozpoczął zajście, gdyż to pokrzywdzony zadzwonił na numer alarmowy i nie chciał pozwolić oskarżonemu oddalić się z miejsca zdarzenia, a z doświadczenia życiowego wynika, że tak nie zachowuje się napastnik, lecz osoba zaatakowana,</p> <p>- T. R. konsekwentnie wskazywał, że obaj mężczyźni w trakcie zajścia byli agresywni i zadawali sobie ciosy, a oskarżony chciał opuścić miejsce zdarzenia dopiero po jakimś czasie, gdy opadł z sił,</p> <p>- tym samym wyjaśnienia oskarżonego stanowiły wyłącznie linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej,</p>	
15,16,17	zeznania D. M.	<p>- sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego w tej części w jakiej były odmienne od zeznań T. R., który był osobą postronną i szczerze opisał przebieg zdarzenia, a świadek ten nie potwierdził tych okoliczności wskazanych przez pokrzywdzonego,</p> <p>- T. R. konsekwentnie wskazywał, że obaj mężczyźni w trakcie zajścia byli agresywni i zadawali sobie ciosy, nie było więc sytuacji by to oskarżony był wyłącznie atakującym, by został</p>	

		<p>ściągnięty, gdy siedział na pokrzywdzonym, czy też by uderzał go pałą lub dusił,</p> <p>- w ocenie sądu pokrzywdzony wyolbrzymił w swoich zeznaniach zachowanie oskarżonego, a pominął istotne elementy swojego agresywnego zachowania wobec niego, na co wskazywało choćby to, że oskarżony również doznał naruszenia czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni,</p>	
	<p>zeznania H. K.</p> <p>zeznania J. B.</p> <p>pozostałe dowody z dokumentów</p>	- dowody te nie miały znaczenia dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. C. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnia ten, kto powoduje naruszenie			

czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia innej osoby trwający powyżej 7 dni.

Przepis ten chroni zdrowie osoby przed bezprawną ingerencją ze strony innych ludzi. Skutkiem czynu musi być uszkodzenie ciała tj. naruszenie substancji materialnej ciała człowieka lub rozstrój zdrowia tj. zakłócenie funkcjonowania organizmu bez naruszenia jego integralności. Skutek musi trwać powyżej dni siedmiu, przy czym nie należy go utożsamiać z okresem niezdolności do pracy, który może być inny.

Występek ten jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Na podstawie art. 37a k.k. jeżeli przestępstwo jest zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, a wymierzona za nie kara pozbawienia wolności nie byłaby surowsza od roku, sąd może zamiast tej kary orzec karę ograniczenia wolności nie niższą od 3 miesięcy albo grzywnę nie niższą od 100 stawek dziennych, jeżeli równocześnie orzeka środek kamy, środek kompensacyjny lub przepadek.

Zgodnie z art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd

może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Art. 448 k.c. stanowi, że w razie naruszenia dobra osobistego, którym jest m.in. zdrowie sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Wzajemność naruszeń dobra osobistego nie pozbawia pokrzywdzonego prawa do ochrony naruszonego dobra, nie wyłącza bowiem bezprawności działania sprawcy naruszenia, jednak istotnie wpływa na zakres ewentualnej odpowiedzialności, szczególnie w kontekście art. 5 k.c., tj. zasad współżycia społecznego (wyrok SN z 2 czerwca 1977 r.; wyrok SA w Łodzi z 12 marca 2014 r., sygn. akt I ACa 1182/13). Przy czym zadośćuczynienie ma

charakter kompensacyjny i nie może być symboliczne, winno jednak uwzględnić również poziom życia społeczeństwa (wyrok SA w Warszawie z 11 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa 1644/16).

Reasumując, sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony 16 maja 2020 roku w P. poprzez kilkukrotne uderzenia rękami w twarz, kopanie w różne części ciała, w tym okolice głowy, spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci stłuczenia nosa ze złamaniem kości nosowych z przemieszczeniem, stłuczenia okolicy lędźwiowej z otarciami naskórka, otarcia naskórka, liczne otarcia skóry innych okolic ciała, powodując naruszenie czynności narządów ciała tj. nosa na okres powyżej 7 dni, a tym samym, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 157 § 1 k.k.

Natomiast mając na uwadze przebieg zdarzeń ustalony w oparciu o zeznania T. R., sąd stwierdził, że nie doszło do uderzenia pokrzywdzonego pałką w związku z czym zmodyfikowano opis czynu w tym zakresie.

<p>Wina oskarżonego nie budziła wątpliwości, gdyż zdecydował się on na zachowanie niezgodnie z prawem, chociaż bezprawność czynu była rozpoznawalna i mógł działać zgodnie z normą prawną. Jednocześnie nie zachodziły żadne okoliczności ograniczające lub wyłączające winę.</p>			
#	<p>1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>1.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.6. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>1.7. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
K. C. (1)	1	1	<p>- za popełnione przestępstwo sąd na podstawie art. 157 § 1 k.k. przy zast. art. 37a k.k. wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie,</p> <p>- przy wymiarze kary sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, leżące w granicach cech przypisanego oskarżonemu przestępstwa, a także dotyczące osoby sprawcy i mające znaczenie dla wymiaru kary wynikające z dyrektyw wskazanych w art. 53 k.k.,</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - wymierzona kara dolegliwością swoją nie przekraczała stopnia winy, który był wysoki, gdyż oskarżony będąc osobą o normalnym stopniu rozwoju miał świadomość, że takie zachowanie stanowi przestępstwo, - stopień społecznej szkodliwości czynu był wysoki, bo choć oskarżony działał z zamiarem nagłym, to on rozpoczął zajście i godził w zdrowie innej osoby, - jednocześnie sąd wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą to, że oskarżony na skutek działania pokrzywdzonego również doznał naruszenia czynności narządów ciała na czas przekraczający 7 dni, - kara w takim wymiarze spełni przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, gdyż będzie efektywnie wykonywana, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które otrzyma czytelny sygnał, że niedopuszczalne jest godzenie w cudze zdrowie, jak i rozwiązywanie konfliktów przy użyciu siły.
2	1	- na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci obowiązku zapłaty na	

		<p>rzecz pokrzywdzonego 2000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,</p> <p>- pokrzywdzony miał podstawy by domagać się zadośćuczynienia pomimo wzajemności naruszeń zdrowia przez obu uczestników zdarzenia,</p> <p>- sąd miarkując wysokość zadośćuczynienia z jednej strony miał na uwadze jego kompensacyjny charakter dla pokrzywdzonego z drugiej zaś istotny wpływ na jego zmniejszenie miała wskazana wzajemność naruszeń dobra osobistego w postaci zdrowia,</p> <p>- w ocenie sądu zasądzona kwota czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a jednocześnie jest osadzona w realiach społecznych, gdyż jest zbliżona do wysokości miesięcznego wynagrodzenia oskarżonego.</p>	
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia,</p>			

<p>a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 280 zł, w tym opłatę w wysokości 120 zł</p>	
<p>1.1Podpis</p>		